

**Disputatio medica, inauguralis, de asthmate spasmodico : quam annuente summo numine : ex auctoritate reverendi admodum viri, D. Gulielmi Robertson, S.S.T.P. Academiae Edinburgenae Praefecti : nec non amplissimi senatus academici consensu, et nobilissimae facultatis medicae decreto : pro gradu doctoratus, summisque in medicina honoribus et privilegiis rite et legitime consequendis / eruditorum examini subjicit Jacobus Fenwick, Anglus, Soc. Reg. Med. Edin. Sod.**

### **Contributors**

Fenwick, James.  
University of Glasgow. Library

### **Publication/Creation**

Edinburgh, 1781.

### **Persistent URL**

<https://wellcomecollection.org/works/d6tcvjq4>

### **Provider**

University of Glasgow

### **License and attribution**

This material has been provided by This material has been provided by The University of Glasgow Library. The original may be consulted at The University of Glasgow Library. where the originals may be consulted. This work has been identified as being free of known restrictions under copyright law, including all related and neighbouring rights and is being made available under the Creative Commons, Public Domain Mark.

You can copy, modify, distribute and perform the work, even for commercial purposes, without asking permission.

**wellcome  
collection**

Wellcome Collection  
183 Euston Road  
London NW1 2BE UK  
T +44 (0)20 7611 8722  
E [library@wellcomecollection.org](mailto:library@wellcomecollection.org)  
<https://wellcomecollection.org>





DISSERTATIO MEDICA,  
INAUGURALIS,

DE

Asthmate Spasmodico.

QUAM,

ANNUENTE SUMMO NUMINE,

Ex Auctoritate Reverendi admodum Viri,

D. GULIELMI ROBERTSON, S. S. T. P.

ACADEMIÆ EDINBURGENÆ PRÆFECTI;

NEC NON

Amplissimi SENATUS ACADEMICI consensu,

Et nobilissimæ FACULTATIS MEDICÆ decreto;

PRO GRADU DOCTORATUS,

SUMMISQUE IN MEDICINA HONORIBUS ET PRIVILEGIIS

RITE ET LEGITIME CONSEQUENDIS;

Eruditorum examini subjicit

JACOBUS FENWICK,

ANGLUS,

Soc. Reg. Med. Edin. Sod.

Ad diem 25. Junii, hora locoque solitis.

EDINBURGI:

Apud BALFOUR et SMELLIE,

Academiae Typographos.

---

M,DCC,LXXXI.

D I S S E R T A T I O M E D I C A  
I N A U G U R A L I S

D E

Asthmate Spasmodico.

Q U A M

ANNUENTE SUMMO NUMINE

Ex Auctoritate Reverendi Patris

D. GUILIELMI ROBERTSON, S. T. P.

ACADEMIAE EDINBURGENSIS PRÆLECTI

NON

AMPLIUS SENATUS ACADEMICI CONSILIO

ACADEMIAE FACULTATIS MEDICÆ DECUSO

PRO GRADU DOCTORATUS

CONFERRE IN MEDICINA HONORARIÆ ET PRIVILEGIJ

AD REGIUM CONSULENTI

ERUDITIONIS EXAMINI SUBJICIT

JACOBUS FENWICK

ANGLUS

Soc. Reg. Med. Edin. Sed.

Ad diem 15 Junij, hora terciae soliti

EDINBURGI

APRILIOR & SMELLIE

Academice Typographi

MDCCCLXXII

DISSERTATIO MEDICA,

INAUGURALIS,

DE

## Asthmate Spasmodico.

**I**N hacce dissertatione inaugurali de Asthmate, ut a celeb. viris Culleno et Floyero definito et descripto, tractare in proposito est. Praetermissio igitur prooemio, symptomatum historiam ex ipsis fere Floyeri verbis prosequemur. Nec enim quid aliud a tyrone, de morbo quovis tractante, expectari arbitror, nisi ut utilissima quaeque, et fide dignissima, ex virorum illustrium scriptis seligat. Felicissimum me igitur fatebor si hoc praestiterim,

Per

Per diem ante paroxyfmi aggreffum, laffitudine, torpore generali, ad praecordia moleftiae fenfu, tentatur aeger ; caput etiam gravedine et dolore (levi forfan) afficitur. Circa horam quartam vespertinam, anguftiae fenfus ad fcrobiculum cordis urget, et ventriculus ructibus et flatibus fimul laborat. Capitis dolores, et gravedo intenduntur, quos fimul pandiculatio, fomnolentia, ofcitatatio comitantur ; pulmones rigent ; refpiratio difficilior, tardior, et fibilans quodammodo fit ; vox fimul irraucefcit ; tufficula convulfiva adefit ; fputa vero parce exfcreantur ; urina palida et copiofa eft ; calor obfcurus, fitis, fauciumque ficcitas, plus minusve aegrum femper urgent. Calor lecti, et ftragula poft decubitum in pectus gravitantia, fymptomata augent. Sed per fomnum plerumque dolores remittuntur.

Sub horam fecundam, tertiam, vel quartam matutinam, fubito e fomno, cum intolerabili fuffocationis, et ad thoracem con-  
 ftrictionis

strictionis sensu, aegri excitantur; respiratio tarda, laboriosa, difficillima, cum sibilo fit, nec nisi corpore erecto, aëreque frigido accedente, respirare queunt; hinc ad fenestras apertas, pro solatio, saepe confugiunt; cervix erigitur; humeri costaeque elevantur; nares dilatantur, ad respirationem faciliorem reddendam; labia contrahuntur; tussis, excretio, loquela, iis perquam difficilia sunt; facies turgida et rubra, vel lurida, et tandem nigra devenit; oculi prominent, et lacrymas effundunt; ventriculus vehementius flatibus distenditur, et aliquando bilis flava vel viridis ejicitur; alvus plerumque semel bisve dejicit; interdum autem pertinaciter adstricta est; calor intensus et urens adest; et sudores aliquando profluunt; pulsus parvus, simulque celer et inaequalis est; artus, maxime vero manus et pedes, pallent et frigent; muscoli laxantur; omnis fere membrorum motus perit; vires prosteruntur; et, si omnia in pejus ruunt, sudores frigidi, palpitatio cordis vehemens, delirium



lirium ferox, et deliquium animi, mortem afferunt. Plerumque vero, cum per aliquod temporis symptomata duraverint, sensim remittuntur; respiratio liberior fit; calor naturalis totum corpus pervadit; et denique sudor modicus profluit; sputa dulcia, vel subsalsa, plerumque cum filamentis sanguineis mixta, excreantur; urina rubra fit, et sedimentum lateritium deponit. Haec omnia, in unoquoque paroxysmo, minime occurrunt; et raro quidem delirium ferox, deliquium animi, et alia illa signa adeo periculosa, observantur. Si alvus, sub paroxysmi initium, semel bisve dejicit, statim plerumque symptomata levantur, et breviori tempore paroxysmus solvitur, vel subito nonnunquam decedet. Per aliquot horas paroxysmi durare solent; per dies tres, quatuor, vel quinque eorundem recursus. Intervallum vero ad dies plurimos, septimanas, vel menses protrahitur; sed in his variationes tam innumerabiles ac frequentes sunt, ut nihil certe neque de recurso, neque de duratione paroxysmorum dicendum est.

## CAUSÆ OCCASIONALES.

Cum cognitio causarum occasionalium ad praedisponentis investigationem utilis sit, de iis primum dicendum erit. Inter has, tempus humidum pluviosum, subitae mutationes a tempestate serena ad humidam, et calor intensus, maxime frequentes sunt. Frigus etiam inter causas occasionales ab Hoffmanno numeratur, ex eo quod asthmaticos nonnullos aestate, quam hyeme, saniores observaverit: Detractio sanguinis copiosa et repetita; purgantia, et emetica fortiora; aliaeque evacuationes nimiae; ebrietas; crapula; venus nimis culta; potus tepidi; cibi omnes aëre fixo abundantes, vel qui difficiles concoctu sunt; aër vaporibus acribus, ut fumis tabacci, metallorum, sulphuris, aliorumque stimulantium, repletus; animi affectiones inordinatae, quales

B sunt,

sunt, timor, vel ira; nimia studiis applicatio, lucubrationesque nocturnae; exercitatio justo violentior; haemorrhoidum, mensium, aliarumque evacuationum suppressio; febres maxime intermittentes, hysteria, hypochondriasis, podagra retropulsa, catarrhus, peripneumonia; haec omnia inter hujus morbi causas enumerantur; multaeque aliae ab auctoribus numeratae sunt, quae hoc loco silentio praeteribimus.

### CAUSA PRÆDISPONENS.

Huic morbo maxime favet (testantibus fere omnibus) temperamentum sanguineum, irritabilitate simul et debilitate conjunctum. Sed sunt inter asthmaticos, qui corpore firmo et bene formato gaudent, qui nullis affectionibus aliis nervosi generis obnoxii sunt,

sunt, et in quibus morbus omnino localis esse videtur. Ex hisce igitur observationibus, morbum pendere a textura vel fabrica quadam pulmonum crederem. Cum temperamento forsan haeredetarius est, sed aliquid simul et pulmonum compagi tribuendum.

## C A U S A P R O X I M A.

Multa suadent asthma ex colluvie ferosa non orire. Asthmatis paroxysmus semper fere mitigatur, antequam mucus exscreatur; hinc mucum abundantem, potius effectum, quam causam, paroxysmi judicarem: Secretio mucii ex quavis causa aucta, vasa bronchialia irritando, contractionem spasmodicam inducere potest; hinc potius pro causa occasionali, quam proxima, haberi

haberi debet. Eaedem fere aſthmatis ſicci, ac humidi, cauſae recenſentur; eademque in utroque adhibentur medendi conſilia: Sola mucii ſecretione inter ſe diſcrepant; ſiccum porro in humidum haud raro immutatur; ad idem igitur morbi genus omnino referenda videntur. Omnes fere huius morbi cauſae ſunt, vel quae debilitatem ſimul et irritabilitatem inducere poſſint, quales ſunt omnes evacuationes nimiae, vel quae in habitu debili ac irritabili morbum ſuo ſtimulo excitant, quales ſunt fumi tabacci, ſulphuris, levis mentis emotio, &c. Debiles ſpafmibus prae aliis hominibus obnoxii ſunt. Eaedem fere ſunt cauſae aſthmatis ac aliorum morborum ſpafmodicorum. Aſthmatis paroxyſmus ſubito invadit, et pariter ſubito decedere nonnunquam obſervatur. Ex cunctis proinde facile creditu eſt, aſthma a conſtrictione ſpafmodica bronchiorum eſſe prognatum. Monebam ſupra, inter aſthmaticos eſſe, qui corpore firmo ſtabilique gauderent.

derent. Exinde quaeri ideo potest, an morbum in iis ex eadem causa produci crederem? Nonne morbofa sensibilitas vel irritabilitas in pulmone inesse potest, qua facilius in contractionem cieatur, dum in omnibus aliis partibus corpus firmum robustumque fit?

### DIAGNOSIS.

Definitio asthmatis, ni fallor, pro diagnosi haud inepte institui potest; nec certius, aut melius, quis morbus ab alio distinguitur, quam definitione symptomata ei peculiariora, et pathognomonica dicta, complectente. Verbis sequentibus cel. nostro Culeno definitur, "Spirandi difficultas per intervalla subiens; cum angustiae in pectore sensu, et respiratione cum sibilo strepente; tussis sub initio paroxysmi difficilis, vel nulla,

la, versus finem libera, cum sputo mucifaepe copioso.”

### P R O G N O S I S.

Quanquam ex concursu symptomatum aegros summo in periculo versari judicaremus, constitit tamen multos, per plures annos, hoc morbo laborasse; nonnullos etiam ad vitae munera, sine ullo fere incommodo, valuisse. Curatio tamen in juvenibus perdifficilis, in senibus fere impossibilis esse, apud medicos huc usque habita est; neque profecto immerito: Quo recentior fuerit morbus, eo melior curationis spes, et vice versa. Si a labe haereditaria penderat (testante Floyero) medelam non admittit. Quo frequentiores paroxysmi, et violentiores, eo majus periculi adesse constat. Si a podagra retropulsa ortum fuerit asthma, idoneis remediis haec ad pedes iterum reducta,

ducta, paroxysmum asthmaticum haud raro solvit; cachexia, pedum tumores, hydrops pectoris, vel generalis, macies, phthisis, vertigo, lethargia, apoplexia, paralyfis, syncope frequens, et cordis palpitationes, delirium ferox, ac deliquium animi, pessimi sunt ominis, mortemque adesse demonstrant.

### METHODUS MEDENDI.

Indicationes curatoriae in hoc morbo sunt, 1mo, In paroxysmo spasnum tollere; 2do, Ipsius regressui obviam ire. De his ordine tractandum est.

Asthma nunquam (testante Floyero) sanguinis detractione sanatur; et si saepius educatur sanguis, metus haud inanis erit, ne per tabem, cachexiam, aliosve hujusmodi morbos, aegri miserrime pereant. **Nunquam**



quam igitur, nisi urgente suffocatione, sanguis detrahi debet. Epispastica thoraci applicata dyspnoeam in paroxysmo augent, quippe quae ipsius dilatationem impediunt: Sed forsan epispastica inter scapulas applicata, isto incommodo carebunt. Cathartica fortiora semper nocent; mitiora, praecipue vero enemata, utilissima judicantur remedia. Emetica etiam leniora a Floyero aliisque multum laudantur. Si ex capitis quodam dolore, ex oppressione circa scrobiculum cordis, et aliis hujusmodi symptomatis, paroxysmum nocte subsequente expectare liceat, optime adhibentur gr. vii. vel viii. ipec. infigne levamen haud raro allatura. Expectorantia oleosa et mucilaginosa ventriculum opprimunt; hinc malum potius augere, quam levare, crederem. Fugiendus est calor externus. Medicis celebrantur nitrum, sal ammon. multaque alia, tam acida, quam media, quae omnia silentio praeteribimus. Castor, sp. aether. vitr. opium, mosch. aliaque hujus generis

















